

Αγαπητοί αναγνώστες, σας καλωσορίζουμε και φέτος στο ετήσιο φύλλο της εφημερίδας μας που στόχο έχει να σας ταξιδέψει στο χρόνο και να σας θυμίσει στοιχεία του πολιτισμού μας και της εθνικής μας κληρονομιάς. Το νηπιαγωγείο της Παραμυθούπολης φέτος μπήκε στη μηχανή του χρόνου και γύρισε πίσω στα παραμύθια, τα έθιμα, τις παροιμίες και τα τραγούδια της ελληνικής παράδοσης.... Όταν λέμε παράδοση δεν εννοούμε κάτι παλιό και ξεχασμένο, αλλά κάτι ζωντανό που μεταφέρεται από γενιά σε γενιά, εξελίσσεται και διατηρεί την εθνική μας ταυτότητα. Από που να ξεκινήσουμε;

Μες στο μουσείο!!

Μια έκπληξη μας περίμενε ανοίγοντας την πόρτα του Λαογραφικού Μουσείου της παραλίας του Πλατάνου που επισκεφτήκαμε. Χιλιάδες αντικείμενα της καθημερινότητας, ένας αργαλειός γεμάτος κλωστές, γεωργικά εργαλεία και φορεσιές κοιμούνται εκεί για χρόνια. Οι φιλόξενοι υπεύθυνοι του Μουσείου εκεί μας παρουσίασαν ένα πλήρες πρόγραμμα που θα μας μείνει αξέχαστο. Βιντεοπροβολές; Είχε!! Ξενάγηση; Είχε!! Παιχνίδι; Είχε!! Ζωγραφική; Είχε!! Τι άλλο θέλουμε λοιπόν; Συνεχίστε με πάθος να διατηρείτε ζωντανούς τέτοιους χώρους για να κρατηθεί και η παράδοσή μας ζωντανή!!

Μανούλα μου ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ!

Σκούπες, φάρasia και μπαλάκια βγήκαν να υποδεχτούν τις μαμάδες των παιδιών του Νηπιαγωγείου... Όχι δεν τους ζητήσαμε να σκουπίσουν! Να παίξουμε θέλαμε, σ' ένα απόγευμα αφιερωμένο στη

γιορτή της μανούλας! Παιχνίδια πολλά, τραγούδια τρυφερά, σοκολατάκια γλυκά, δωράκια απ' τη καρδιά! Όλα αυτά είχε αυτή η γιορτή, αλλά και φιλάκια πολλά, λογάκια συγκινητικά απ' τα παιδάκια μας τα καταπληκτικά!! Χρόνια πολλά καλή μου μαμά!!!

Περάστε στο μουσείο μας.... είσοδος ελεύθερη!!

Αναστατώσαμε γιαγιάδες και παππούδες ώστε να συγκεντρώσουμε αντικείμενα από τα χρόνια τα παλιά και να στήσουμε το δικό μας Λαογραφικό μουσείο. Το αποτέλεσμα φυσικά μας δίκαιωσε... Σίδερα κάρβουνου, παλιές ραπτομηχανές, γραμμόφωνα, υφαντά,

κεντήματα, ταγάρια και άλλα πολλά πολλά εκτέθηκαν στο μουσείο μας που άνοιξε για εκλεκτούς επισκέπτες μόνο. Τα παιδιά ταξίδεψαν στα χρόνια τα παλιά μέσα από τα αντικείμενα που παρουσίασαν με τους γονείς τους. Παράξενες ονομασίες, άγνωστες χρήσεις και σπάνιες πληροφορίες που μας ξεναγούν στα σπίτια μιας παλιάς εποχής. Ευχαριστούμε όλους για τη συνεργασία!!!

Το κουμπί της Αγάπης

"...κόσμημα είναι ό,τι ωραίο έχεις και σε γεμίζει χαρά, χαρά γιατί σου θυμίζει αυτόν που στο χάρισε, ωραίο γιατί στο χάρισε με αγάπη..." Αυτό το μήνυμα έστειλαν οι μικροί μαθητές της Παραμυθούπολης,

με συντροφιά το συγγραφέα Βαγγέλη Ηλιόπουλο σε μια διαδραστική παρουσίαση του νέου του βιβλίου "Το κουμπί της Αγάπης και ο πρίγκηπας που δεν ήταν πια μικρός". Την παράσταση έκλεψαν τα οργανωμένα δρώμενα, τα τραγούδια και οι αυτοσχεδιασμοί των παιδιών, καθώς και η ενεργή συμμετοχή των γονιών τους σε ρόλους έκπληξη, με τη μαγική καθοδήγηση του κου Ηλιόπουλου που ξέρει όλα να τα κάνει παραμυθένια.

Η κυρά καλή και οι δώδεκα μήνες

Να ένα βιβλίο που αιχμαλώτισε το ενδιαφέρον και την προσοχή των παιδιών!!! Μέσα από τις σελίδες του τα παιδιά έλαβαν θετικά μηνύματα κι εμείς οι δάσκαλοι προσπαθήσαμε τα λαϊκά παραμύθια να τους γίνουν βιώματα. Πρόκειται για ένα λαϊκό παραμύθι που δικαιώνει τον άνθρωπο που κρατάει την καλοσύνη και την ευγένειά του, παρά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει. Το παραμύθι προβάλλει την αγάπη και την εμπιστοσύνη στη ζωή, εξυμνεί την ομορφιά στις εκδηλώσεις αγάπης κι αποδοχής. Η αισιόδοξη αυτή ματιά υπογραμμίζεται περισσότερο με την τιμωρία της απληστίας, της πονηρίας και της υστεροβουλίας. Τόσο πολύ μας άγγιξε, που τελικά αποφασίσαμε σε αυτό το παραμύθι να στηριχθεί και η καλοκαιρινή μας παράσταση. Αν θα αγγίξει κι εσάς, θα το μάθουμε μετά την παρουσίασή μας! Θα περιμένουμε τις εντυπώσεις σας....

Ναι ή Όχι:

Με μια έρευνα ολοκληρώθηκε το φετινό μας θέμα που τα αποτελέσματα θα παρουσιάσουμε παρακάτω. Άραγε, κατά οι Έλληνες τηρούν τα έθιμα και τις παραδόσεις του τόπου τους; Οι γονείς των νηπίων λοιπόν απάντησαν στις ερωτήσεις για τα έθιμα, τα μουσικά όργανα, τους παραδοσιακούς χορούς της πατρίδας μας και να τι συμπεράναμε:

Το 80% των οικογενειών τηρούν όλα τα έθιμα, εκτός από την Παρασκευή Φανουρόπιτας για να βρούμε κάτι που χάσαμε, που το τηρεί μόνο το 10%. Το 30% γνωρίζει να χορεύει όλους τους παραδοσιακούς χορούς, ενώ προηγούνται οι καλαματιανός, τσάμικο, ζείμπέκικο και συρτό στα τρία με 90%. Το 95% ξέρεי όλα τα όργανα, ενώ μόνο το 5% παίζει κάποιο από αυτά. Τέλος, το 75% γνωρίζει όλα τα παραδοσιακά παιχνίδια, εκτός από το "Γάτα, γατούλα, τι χρώμα ζητάς;" που δεν το γνώριζε κανένας! Θα σας το μάθουμε εμείς λοιπόν, που το ξέρουμε καλά: Ένας παίκτης κάνει τη γατούλα και κλείνει τα μάτια. Οι άλλοι του τραγουδούν: "Γάτα, γατούλα, τι χρώμα ζητάς; Πες ένα χρώμα αλλιώς θα τις φας." Τότε η γατούλα λέει ένα χρώμα και όλοι τρέχουν να το βρουν κάπου γύρω τους. Αν η γατούλα πιάσει κάποιον πριν βρει το χρώμα, κλείνει εκείνος ματάκια! Καλή διασκέδαση!!!

"Στην κεντημένη σου ποδιά, λαλούν αηδόνια και πουλιά..."

Η ποδιά αποτελούσε βασικό τμήμα της παραδοσιακής φορεσιάς των γυναικών. Η χρήση της ήταν καθημερινή, γιορτινή ακόμη και νυφική... Τα κορίτσια λοιπόν στόλισαν παραδοσιακές ποδιές με λουλούδια, αηδόνια και πουλιά. Τις φόρεσαν καμαρωτά κι έπαιξαν παιχνίδια συμβολικά. Καμάρωναν τα κορίτσια, ζήλευαν τα αγόρια!!! Έτσι αποφασίσαμε να τυπώσουμε παραδοσιακά μοτίβα και να στολίσουμε παραδοσιακά πιάτα. Γνωρίζοντας στα παιδιά τη λαϊκή παραδοσιακή τέχνη, μέσα από κεντήματα και υφαντά ανοίγουμε το θησαυροφυλάκιο που κλείνει μέσα του την ελληνική ψυχή μας.

Η γιαγιά η Μαριγώ, που ζει στο σπίτι στο χωριό, ένα απόγευμα του Απρίλη, στο σχολείο μας ήρθε για να μείνει. Ήθη και έθιμα πολλά, μας έμαθε για την πασχαλιά. Μικροί-μεγάλοι φτιάξαμε, αυγουλάκια - Λαζαράκια με τα δικά μας τα χεράκια.

Με της καρδιάς τα χρώματα, τον κόσμο ζωγραφίζω...!

Καλέσαμε τους γονείς των προνηπίων να πάρουν μια γεύση από το ταξίδι μας στον κόσμο των χρωμάτων και της τέχνης που αποτέλεσε το θέμα της φετινής μας χρονιάς.

Μικροί και μεγάλοι ζωγράφοι ενώσαμε τις δυνάμεις μας και περάσαμε ένα δημιουργικό και ευχάριστο απόγευμα γεμάτο παιχνίδια. Σ' ένα περιβάλλον εμπνευσμένο από την τέχνη ήρθαμε σε επαφή με την τεχνική ζωγραφικής του πουαντιγισμού με την οποία έφτιαξαν γονείς και παιδιά το αναμνηστικό τους καρδάκι.

Μια καρδιά που θα πονά, θα βοηθά, θα γελά και τον κόσμο θα αγαπά!

Παίζω, χορεύω, τραγουδώ....

Χαρά, λύπη, αγάπη, ξενιτεμός, βουνά, θάλασσα.... όλα γίνονται τραγούδια!!

Τα παιδιά λοιπόν ήρθαν σε επαφή με τα δημοτικά τραγούδια κι από απλοί ακροατές έφτασαν να συμπάσχουν με τους ήρωες και να ζουν την αγωνία και τα συναισθήματά τους.

Έμαθαν τα παραδοσιακά μουσικά όργανα, τις στολές, τους ήχους, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου μας... ελπίζουμε να ευαισθητοποιήθηκαν ώστε να συμβάλλουν κι αυτά στη διατήρηση της πολιτισμικής μας κληρονομιάς.

Σε μια από τις εκδηλώσεις μας λοιπόν τα παιδιά τραγούδησαν ιστορικά και κλέφτικα τραγούδια και χόρεψαν παραδοσιακούς χορούς. Όσοι είχαν την τύχη να τους απολαύσουν, κατάλαβαν ότι είναι στα αλήθεια άξιοι να στηρίξουν τις ρίζες του λαού μας!

Η Λαϊκή γωνίτσα μας

.... Ήταν Οκώβρης κι ανακοινώθηκε στα παιδιά το θέμα της φετινής μας χρονιάς. Αρχικά όλοι κοιτούσαν με περιέργεια... Όταν όμως μπήκαν μια μέρα στην τάξη και είδαν μια εικόνα από παλιά να είναι ζωντανή, άρχισαν να στέκονται με ενδιαφέρον και να ρωτούν με απορία να μάθουν γι αυτά. Τραπεζομάντηλα, υφαντά, χαλάκια, αντικείμενα της καθημερινής ζωής μας έφεραν πιο κοντά στην παλιά εκείνη εποχή και μείωσαν λίγο τις αποστάσεις που μας χωρίζουν.

"Θέλω να σου φέρω ένα περιβολάκι

Ζωγραφισμένο με λουλουδόσκηνη
πάνω στο φτερό μιας πεταλούδας
για να σεργιανάει το γαλανό όνειρό σου"

Λέει ο ποιητής Γιάννης Ρίτσος (από τη ποιητική συλλογή Πρωινό Άστρο)
Με αυτή την αφορμή τα προνήπια Α', ένα ανοιξιάτικο απόγευμα, συντροφιά με τους γονείς τους πέρασαν στιγμές δημιουργίας με παιχνίδι, τραγούδι και ζωγραφική φτιάχνοντας στο τέλος το δικό τους "περιβολάκι" που μέσα φύτευαν όλα αυτά που τους γεμίζουν χαρά και ασφάλεια.

